

Jogalapok és fontosabb érvek

Az érintett közösségi védjegy: a „NEW LOOK” szóvédjegy a 3., 9., 14., 16., 18., 25., 26. és 35. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében – 2 932 606 sz. védjegybejelentési kérelem.

Az elbíráló határozata: elutasította a védjegybejelentési kérelmet.

A fellebbezési tanács határozata: elutasította a fellebbezést.

Jogalapok: a 40/94 tanácsi rendelet 7. cikke (3) bekezdésének megsértése, mivel a fellebbezési tanács: i) hibát vétett azzal, hogy előírta a felperesnek, hogy bizonyítsa azt, hogy a védjegy az Egyesült Királyságon és Írországon kívüli tagállamokban megszerezte a megkülönböztető képességet; ii) tévedett annak megállapításakor, hogy a felperesnek a „NEW LOOK” védjegy stilizált formában, illetve a megkülönböztető ábrával együtt történő használatára vonatkozó igazolása nem bizonyította a védjegy megkülönböztetésre való alkalmasságát; és iii) nem tulajdonított kellő súlyt a felperes által előterjesztett, a védjegy Egyesült Királyságban és Írországon való használatát igazoló bizonyítékoknak.

2007. november 30-án benyújtott kereset – Spa Monopole kontra OHIM – De Francesco Import (SpagO)

(T-438/07. sz. ügy)

(2008/C 37/41)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV (Spa, Belgium) (képviselők: L. de Brouwer, E. Cornu, E. De Gryse és D. Moreau, ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: De Francesco Import GmbH (Nürnberg, Németország)

Kereseti kérelmek

- az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül az OHIM második fellebbezési tanácsának az R 1285/2006-2. sz. ügyben 2007. szeptember 13-án hozott határozatát;
- az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: De Francesco Import GmbH.

Az érintett közösségi védjegy: a „SpagO” szóvédjegy a 33. osztályba tartozó áruk tekintetében – 2 320 844. sz. védjegybejelentési kérelem.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: a felperes.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: a „SPA”, „SPA Citron” és „SPA Orange” közösségi, nemzeti és nemzetközi szó- és ábrás védjegyek a 32. osztályba tartozó áruk tekintetében.

A felszólalási osztály határozata: a felszólalásnak teljes egészében helyt adott.

A fellebbezési tanács határozata: hatályon kívül helyezte a felszólalási osztály határozatát, és a felszólalást elutasította.

Jogalapok: A 40/94 tanácsi rendelet 8. cikke (5) bekezdésének megsértése, mivel a fellebbezési tanács alábecsülte a „SPA” védjegy azon (jó) hírnevét, amelyet az a Benelux-államokban élvez, és nem vette kellőképpen figyelembe az alábbi tényezőket:

- a kérdéses védjegyek hangzásbeli és vizuális hasonlóságai;
- az a tény, hogy a „SpagO” védjegy alkoholtartalmú italok tekintetében való használata sérelmes lehet a „SPA” védjeggyel jelölt ásványvizek hírnevére nézve, amely a jó hírnevét kiváló minőségének, tisztaságának és az egészségre gyakorolt jótékony hatásának köszönheti;
- az a tény, hogy a „SpagO” védjegy italok tekintetében való használata tisztességtelenül kihasználja a „SPA” védjegy jó hírnevét, és annak minőséggel és tisztasággal kapcsolatos image-ét.

2007. december 4-én benyújtott kereset – Coats Holdings kontra Bizottság

(T-439/07. sz. ügy)

(2008/C 37/42)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Coats Holdings Ltd. (képviselők: W. Sibree and C. Jeffs, Solicitors)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy:

- semmisítse meg a határozat 1. cikkének (4) bekezdését és 2. cikkének (4) bekezdését annyiban, amennyiben az a Coatsra vonatkozik;
- másodlagosan csökkentse a Coats-szal szemben a határozat 2. cikkének (4) bekezdésében kiszabott bírságot; valamint
- kötelezze a Bizottságot a Coats, valamint a saját költségei viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a COMP/E-1/39.168 PO/Fém és műanyag rövidáru-cikkék: kapszok ügyben 2007. szeptember 19-én hozott C(2007) 4257 végleges bizottsági határozat megsemmisítését kéri, amely határozatban a Bizottság azt állapította meg, hogy a felperes több másik vállalkozással együtt – többek között árinformáció-cserével, minimálárak rögzítésével és piacfelosztással – megsértette az EK 81 cikket.

Keresete alátámasztására a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság a bizonyítékok összességét nyilvánvalóan tévesen értékelte. A felperes álláspontja szerint a Bizottság nem tudta bizonyítani a jogilag megkövetelt módon, hogy a felperes 1977. januárja és 1998. júliusa között a Prym-mel kétoldalú piacfelosztási megállapodást kötött volna.

Másodlagosan a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság nem tudta bizonyítani, hogy a jogsértések bármelyike 1997. szeptember 19-ét követően folytatódott volna, illetve az 1998. július 15-ig időszakig bezárólag bármilyen folyamatos jogsértést sem tudta bizonyítani, amely feljogosította volna a Bizottságot, hogy a felperessel szemben egy 21 és fél évig tartó jogsértés miatt szabjon ki bírságot.

A felperes harmadsorban arra hivatkozik, hogy a Bizottság megsértette a felperes az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 6. Cikkének (3) bekezdésében szabályozott, arra vonatkozó alapvető eljárási jogait azzal, hogy a büntetőjogi jellegű eljárásban a felperes kérdéseket intézzen vagy intéztessen a vele szemben tanúskodó tanúkhöz.

Végül a felperes azt állítja, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot azzal, hogy a 21 és fél éves jogsértés időtartama alapján automatikusan 215 %-os szorzót alkalmazott az a bírság alapösszege tekintetében, ahelyett, hogy a hatályos bírságkiszabási iránymutatás értelmében mérlegelési jogkörét alkalmazta volna.

2007. november 29-én benyújtott kereset – Ryanair kontra Bizottság

(T-441/07. sz. ügy)

(2008/C 37/43)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Ryanair Ltd (Dublin, Írország) (képviselő: E. Vahida ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság állapítsa meg az EK 232. cikkel összhangban, hogy a Bizottság mulasztást követett el az EK-Szerződésből eredő kötelezettségeit illetően, amikor nem foglalt állást a felperesnek a Bizottsághoz 2005. november 3-án benyújtott panaszával – amelyet 2007. augusztus 2-án felszólító levél követett – kapcsolatosan;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére, beleértve a felperesnek az eljárás során felmerült költségeit abban az esetben is, ha a kereset benyújtását követően a Bizottság intézkedéseket hoz, amelyek alapján az Elsőfokú Bíróság nem találja szükségesnek a határozathozatalt, és elfogadhatatlanként elutasítja a keresetet; és
- hozzon meg minden további intézkedést, amelyet megfelelőnek tart.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fő jogalként a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság elmulasztotta a felperesnek az olasz állam által a Volare társaságnak előnyök – a Volare-nak olasz repülőterekkel szemben fennálló hozzávetőleg 20 millió euró tartozásának jóváírása, repülőtéri illetékek csökkentése és üzemanyagár-kezdmények – formájában nyújtott jogellenes állami támogatásra vonatkozó panaszai gondos és pártatlan vizsgálatát. Másodlagosan a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság nem foglalt állást a felperesnek a versenyellenes megkülönböztetésre – és ennél fogva az EK 82. cikk megsértésére – vonatkozó panaszával kapcsolatban.

A felperes úgy érvel, hogy a panasz tárgyát képező intézkedések – teljesítve az EK 87. cikk (1) bekezdésében meghatározott valamennyi feltételt – állami támogatásnak minősülnek. A felperes továbbá úgy érvel, hogy amennyiben az Elsőfokú Bíróság úgy találná, hogy a Voltare részére nyújtott előnyök közül némely nem tudható be az olasz államnak, mivel az olasz repülőterek önállóan határozták meg az illetékeket, ezen előnyök versenyellenes megkülönböztetésnek minősülnek, amelyek nem igazolhatóak objektív okokkal, és ekképpen megsértik az EK 82. cikket.

A felperes továbbá kifejti, hogy az 1/2003/EK ⁽¹⁾ tanácsi rendelet és a 773/2004/EK ⁽²⁾ bizottsági rendelet rendelkezései értelmében a Bizottság köteles lett volna gondosan vizsgálni a felperes által előterjesztett ténybeli és jogi bizonyítékokat avégett, hogy ésszerű időn belül döntsön arról, hogy a jogsértés megállapítása céljából eljárást kezdeményez-e, vagy elutasítja a panaszt. A Bizottság azonban a panasz kézhezvételét követően nem hozott sem a jogsértést megállapító, sem a panaszt – a 773/2004 rendelet 7. cikke alapján a felperes tájékoztatása után – elutasító határozatot, sem olyan részletes indokolással ellátott határozatot, amely szerint közösségi érdek hiányában nem jár el a panasszal kapcsolatban.